

του Σάρωφ)

Από τη χορεία των ρώσων αγίων,

ξεχωριστή αγάπη στην Παναγία έτρεφε ό όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ. 'Αλλά και ή Μητέρα του Θεού τον περιέβαλλε με ιδιαίτερη εύνοια, όπως αποδεικνύουν οί πολλές της εμφανίσεις σ' αυτόν.

Το ακόλουθο όραμα του οσίου είναι το πιο εντυπωσιακό. Το διηγείται ή μοναχή του Ντιβέγιεβο Εύπραξία, γιατί αξιώθηκε κι αυτή να το απολαύσει μαζί με τον άγιο:

«Νωρίς το πρωί της 25ης Μαρτίου 1831 ακούστηκε μια δυνατή βοή και ακολούθησε ένας αρμονικός ύμνος. Ή πόρτα του δωματίου άνοιξε μόνη της κι απλώθηκε παντού φως κι εύωδία. Ό σάρετς Σεραφείμ ήταν γονατιστός με τα χέρια υψωμένα. Εγώ έτρεμα.

Ξαφνικά σηκώνεται και μου λέει:

- Μη φοβάσαι, παιδί μου. Να, ή Δέσποινα μας, ή Ύπεραγία Θεοτόκος έρχεται κοντά μας!

Πράγματι, μπροστά πήγαιναν δύο άγγελοι κρατώντας ανθισμένα κλαδιά. Ακολουθούσαν ό Τίμιος Πρόδρομος και ό Θεολόγος άγιος Ιωάννης, ενώ πίσω τους

έκανε την εμφάνιση της ή Παναγία με δώδεκα παρθενομάρτυρες.

Ή Θεοτόκος, φορώντας ένα λαμπρό μανδύα κι ένα υπέροχο στέμμα, με πλησίασε, ενώ ήμουν πεσμένη κάτω. Με άγγιξε και ευδόκησε να μου πει:

- Σήκω, αδελφή, και μη φοβάσαι. Μαζί μου έχουν έρθει παρθένες σαν κι εμένα.

Δεν κατάλαβα πώς σηκώθηκα. Ή βασίλισσα επανέλαβε:

- Μη φοβάσαι. Ήρθαμε να σας επισκεφθούμε.

Ο π. Σεραφείμ, όρθιος μπροστά στην Παναγία, μιλούσε μαζί της με πολλή οικειότητα. Ή Θεοτόκος του είπε πολλά. «Αν και συμμετείχα στο όραμα, δεν μπόρεσα ν' ακούσω τί έλεγαν. «Άκουσα μόνο το εξής:

- Μην αφήνεις τίς παρθένες μου του Ντιβέγιεβο.

- Ω Δέσποινα! Τίς συγκεντρώνω, αλλά δεν μπορώ να τίς κατευθύνω μόνος μου.

- Θα σε βοηθήσω σε όλα εγώ. Θα τίς διδάξεις την υπακοή. «Αν την κρατήσουν, θα είναι μαζί σου και κοντά μου. Διαφορετικά, θα χάσουν τη θέση πού τους ετοιμάζω ανάμεσα σ' αυτές εδώ τίς παρθένες. Ούτε τέτοια θέση ούτε τέτοιο στεφάνι θ' απολαύσουν. «Οποιοσδήποτε τίς προσβάλει, θα τιμωρηθεί από μένα. Κι όποιος τίς διακονήσει για την αγάπη του Χρίστου, θα βρει έλεος ενώπιον Του. Κατόπιν ή Παναγία στράφηκε σ' εμένα.

- Κοίταξε, μου είπε, αυτές τίς παρθένες και τα στεφάνια τους. Μερικές άφησαν επίγεια βασίλεια και πλούτη για την ουράνια Βασιλεία. Όλες αγάπησαν την εκούσια πτώχεια, αγάπησαν μόνο τον Κύριο, και γι' αυτό βλέπεις πόση δόξα και τιμή αξιώθηκαν. Όπως υπέφεραν οι αρχαίες μάρτυρες, έτσι υποφέρουν και οι σημερινές. Μόνο πού εκείνες υπέφεραν φανερά, ενώ σήμερα υποφέρουν μυστικά, με θλίψη καρδιάς. Ο μισθός τους όμως θα είναι ό ίδιος.

Γυρίζοντας υστέρα ή Θεοτόκος στον Στάρετς, τον ευλόγησε και του είπε:

- Σύντομα, αγαπητέ μου, θα είσαι μαζί μας!

Κατόπιν ό όσιος αντάλλαξε μαζί της χαιρετισμό, κα-θώς και με όλους τους αγίους. Κάποιος απ' όλους γύρισε και μου είπε:

Αξιώθηκαν αυτό το όραμα χάρη στις προσευχές των πατέρων Σεραφείμ, Μάρκου, Ναζαρίου και Παχωμίου.

Ξαφνικά όλα χάθηκαν. Το όραμα, πού είχε διαρκέσει λιγότερο από μία ώρα,

τελείωσε. Ήταν το δωδέκα-το πού αξιώθηκε ν' απολαύσει ό όσιος Σεραφείμ στην επίγεια ζωή του».

Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca